

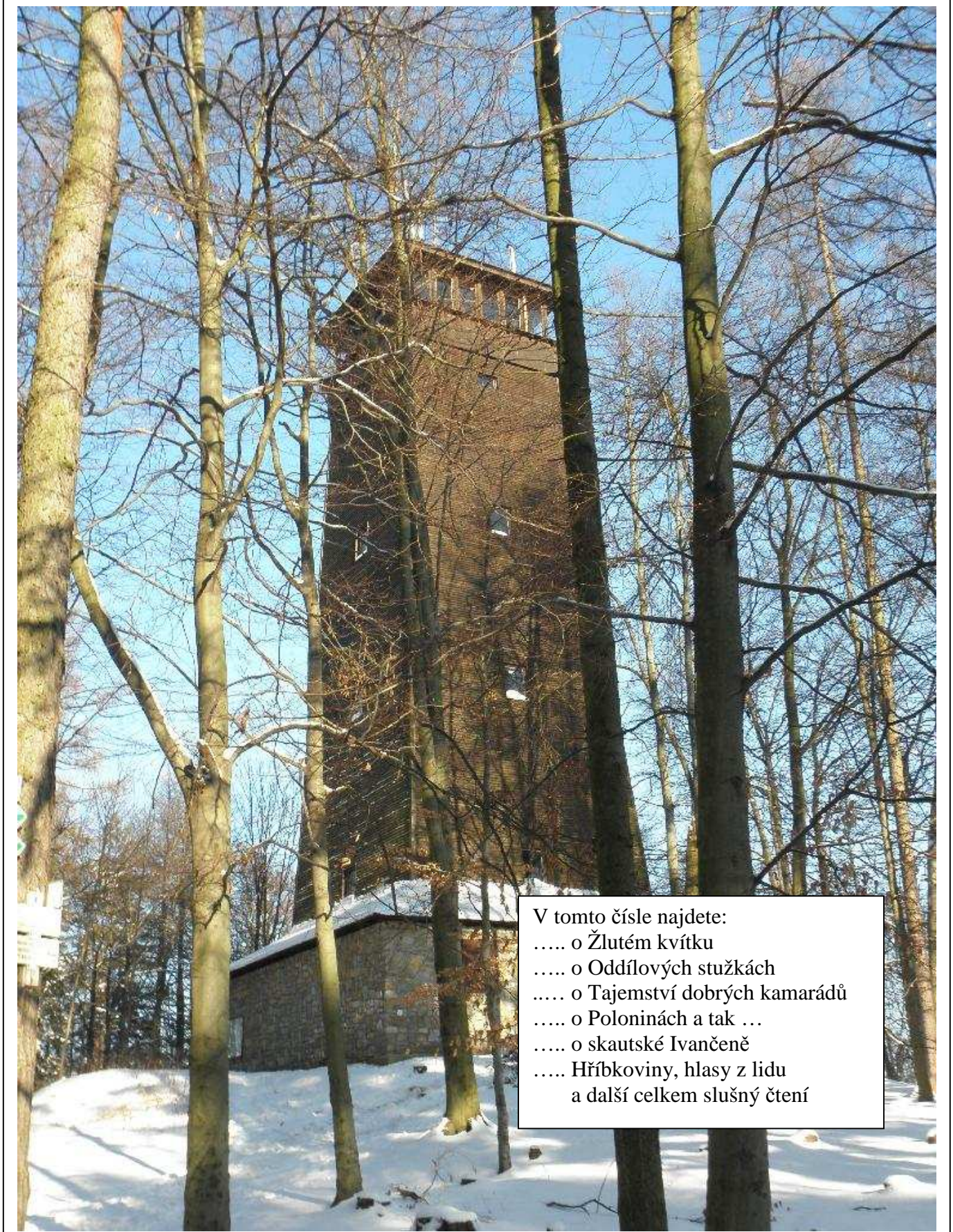
ROVNÍČEK

číslo 2

Únor 2011

ročník 21

V tomto čísle najdete:

- ..... o Žlutém kvítku
- ..... o Oddílových stužkách
- ..... o Tajemství dobrých kamarádů
- ..... o Poloninách a tak ...
- ..... o skautské Ivančeně
- ..... Hříbkoviny, hlasy z lidu
a další celkem slušný čtení

Letem oddílovým světem

Hola, hola, vítejte u únorového čísla vašeho časopisu! Někteří z vás si sice na něj nějak nemohou zvyknout, asi jim pomůže, že od tohoto čísla půjde do oddílu i v papírové formě a nejen v té elektronické. Tož, co nás čeká?

- 25.-27.3.2011 výprava do Neznáma

Rádci dostanou obálky s úkoly a popisem cesty a pokud jako družina obстоjíte, dostanete se do cíle. Bude dost záležet na tom, jak dokážete spolupracovat, co jste se ve skautu naučili a co umíte využít. Budete do družiny potřebovat lano, lékárníčku, každý pak KPZ a uzlovačku. No a taky potřebujete rádce, který se svou posádkou umí spolupracovat. Takové snad máme, ne?

- 15.-17.4.2011 výprava na Ivančenu

Celosvazová akce našeho Svazu skautů a Skautů ABS je plánovaná týden před tou Junáčkou. Mělo by to být klidnější a slavnostnější, výstup na skautskou Ivančenu, to je pro skauta něco jako pro muslima pout' do Mekky. Kdo nebyl, neuvěří. Spát se bude v sokolovně ve Frýdlantě n.O., vlastní karimatky a spacáky nutností. Tak doufám se těšíte, hlavně ti, kteří tu ještě nikdy nebyli!

Odznak Žlutého kvítku

Jistě víte, že s touto myšlenkou přišel Jaroslav Foglar, který se prvně zmiňuje o žlutém kvítku v knížce „Stínadla se bouří“.

Tam všichni Vontové ve Stínadlech začali nosit malý drobný kvítek (rostliny mochny jarní) jako symbol přátelství, svornosti, dobra, šlechetnosti a ohleduplnosti.

Stínadelský kvítek má sedm lístků, které jsou samostatnými symboly pro plnění **sedmi zásad**, ke kterým se nositel žlutého kvítku dobrovolně zavazuje je dodržovat a plnit:

1. Být dobrým přítelem všem...
2. Nepoužívat hrubých a neslušných slov...
3. Být vždy ochotný a zdvořilý...
4. Být prospěšný a pracovitý...
5. Bojovat proti zlu, nespravedlnosti, nepřehlížet násilí, být ochráncem slabších...
6. Umět správně využívat volný čas...
7. Zdržet se kouření...

Každý je sám sobě soudcem a jen jeho svědomí mu říká, jestli má právo Žlutý kvítek nosit, nebo jestli se provinil proti některé ze sedmi zásad. Potom musí žlutý kvítek sundat a připíchnout si jej, až si bude opět myslet, že si jej zaslouží.

Příště o Březových lístcích...

Lednové bodování:

1. Ježek	170 b.
2. Vydrýsek	169 b.
3. Pampelišák	160 b.
4. Skejták	155 b.
5. Pejsek	152 b.
6. Ori	150 b.
7. Padáček	105 b.
8. Fred	102 b.
9. Smíšek	100 b.
10. Mikee	55 b.
11. Dundee	55 b.
12. Štěně	52 b.
13. Hejkal	45 b.
Lucky	45 b.
Prášek	45 b.
Krtek	45 b.
17. James	30 b.
18. Tygr	20 b.

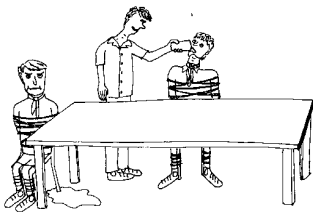
V bodování nejsou starší 17 let a ti, kteří nedosáhli alespoň 20 bodů.

Sámovy hry pro drsné skauty ...

Na cisterny

Přinutil-li vás deštivý den zůstat pro tentokrát v klubovně, můžete si zahrát "Na cisterny". Hra spočívá v tom, že se členové družiny nejprve navzájem přivážou k židlím. Vůdce, který jediný zůstává nepřipoután, obchází každých 10 minut kolem stolu a postupně nalije každému do hrdla půl litru vody, přičemž spravedlivě dbá, aby pokaždé obdržel správnou míru a aby každý vypil svou sklenici poctivě až

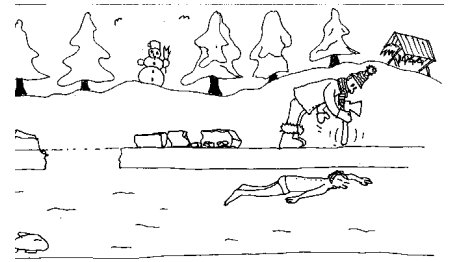

do dna. Po dvou až třech kolech může vůdce pustit vodu a nechat ji volně téct do umyvadla, po pěti až šesti kolech otevře okna za nímž šumí liják, aby v místnosti vyvětral, atd.. Pokažde, když vůdce zjistí, že něčí cisterna "teče", je její majitel neprodleně vyřazen ze soutěže. Vyhrává ten, kdo udrží moč nejdéle.

Na slunce

Uprostřed zimy, když je venku třeskatý mráz, vyzve vůdce členy družiny, aby si na příští schůzku přinesli plavky. V den schůzky se všichni odeberou k zamrzlé řece nebo rybníku. **Pozor!!! Nikdy nevstupujte na led, aniž byste se předtím opatrně přesvědčili, že vás unese. Hrozí vám nebezpečí prolomení.** Je-li tedy led dostatečně silný, přejde vůdce s družinou doprostřed rybníka a sekyrou vyseká do ledu kruhovou díru. Členové družiny se mezitím převléknou do plavek a naskáčou do vody. Musí ovšem počkat, až bude ve vodě i ten poslední. Na smluvené znamení se všichni potopí pod led a plavou všemi směry od kruhového otvoru tak, aby každý z nich vytvářel pomyslný paprsek slunce kolem středu. Aby slunce "zářilo" rovnoměrně, chodí vůdce nahoře po ledě a poklepem topírka sekyry nad plavci

koordinuje jejich rychlost. Dva poklepy znamenají: "Přidej, zůstáváš pozadu," tři poklepy jsou: "Zpomal, plaveš moc napřed."

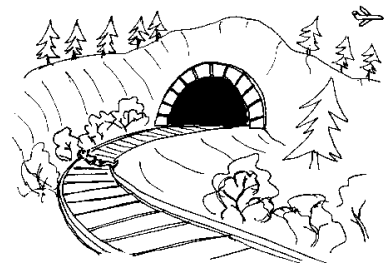

Na dorozuměnou

Až zase příště pojedete na výpravu vlakem, zkuste si začátek cesty zpestřit touto zajímavou hrou. Všichni jste určitě četli alespoň některou z "Mayovek," takže určitě víte, kdo byli Vinnetou, Old Shatterhand nebo Kheki Pettra.

A právě tito hrdinové, když vyrazili na válečnou

stezku, vždycky se vrátili jako vítězi. K tomu jim mimo obratnosti a síly (ty si

procvičíme při jiných hrách) pomohla i schopnost dorozumět se pomocí posunkové řeči. Nepřítel je nikdy neobjevil dříve, než mu to sami dovolili a přitom Vinnetou vždy přesně věděl, co mu Old Shatterhand chce sdělit. Zkuste, zdali to také dokážete.

Hodinu před odjezdem vlaku pošlete jednoho kamaráda (vybrat pomůže los) směrem po trati, aby si zhruba dva kilometry od stanice lehl, případně připoutal na koleje. (Nejlepší bude ostrá zatáčka, nebo jiné nepřehledné místo) Ostatní členové družiny se hned po výjezdu vlaku pokusí dostat do kabiny strojvedoucího a **pouze posunky** se mu snaží vysvětlit, aby zastavil a jejich kamaráda nechal přistoupit. **Nesmí padnout jediné slovo.** Kdo tuto zásadu poruší, bude příště čekat na kolejích. Až strojvedoucí pochopí, zastaví, kamarád nastoupí a celá družina pokračuje ve výpravě.

O oddílových stužkách

Někteří z vás si o nich povídají, jiní se je chystají plnit, někteří se jich obávají. Jedná se o staronové oddílové zkoušky, dříve zvané jako **Mistrovství**. Dříve to byla oddílová největší zkouška ceněná výše než Orlí pera. Plní se po celý rok, není třeba jen táborových dní. O to jsou těžší, o to jsou cennější. Letos jsme je do oddílu vrátili s tím, že jako odměnu jejich lovcům nabízíme Expedici na Poloniny. Ale to neznamená, že pro ostatní skauty jsou tyto zkoušky zapovězeny. I na vás čeká oddílové Mistrovství, stačí, když splníte minimálně 6 z deseti Stužek:

6 z 10 .... Třetí stupeň Mistrovství
8 z 10 .... Druhý stupeň Mistrovství
všechny .. První stupeň Mistrovství

Zde máte prvních pět, jsou navzájem docela propojeny.

Červená stužka KoŘ

- umí získat pitnou vodu, zvládne metody čištění vody, pozná kontaminovanou
  - zvládne uvařit oběd ze základních surovin
  - má základní nádobí na vaření, umí je používat
  - prakticky předvede své znalosti, dokáže jich využít
  - umí využít plody přírody k vaření
- Pro splnění Červeného stupně je třeba potvrzení všech pěti bodů.

Bílá stužka KoŘ

- ovládá mapové značky, kompas a navigaci
  - zúčastní se nejméně tří oddílových výprav s teletem na zádech, z toho jedné zimní
  - ujde na těchto výpravách aspoň 40 km
  - přespí pod holým nebem (bivakuje)
  - dubnová koupel v přírodě
  - vede si o svých cestách deník, cancák
  - má vybavenou KPZ a lékárničku
  - starší 12 let má nůž a umí ho ovládat
  - má v pořádku výstroj a výzbroj
  - ovládá 10 uzlů, z toho jeden méně známý
  - umí rozdělávat a zabezpečit oheň
- Pro splnění Bílého stupně je třeba potvrzení devíti bodů této Stužky.

Černá stužka KoŘ

- účast na akcích oddílu vyšší jak 80%
  - nestydí se nosit na akce oddílový kroj
  - vede si skautský zápisník, cancák
  - stará se o nejmladší brášky v oddíle
  - zorganizuje jednu ekologickou akci
  - sežene pro oddíl kvalitního nováčka
  - dokáže propagovat oddíl či akci, napíše článek do místních novin, na webové stránky
- Pro splnění Černého stupně je třeba potvrzení pěti bodů, první tři jsou povinné.

Hnědá stužka KoŘ

- účast na akcích oddílu vyšší jak 80%
  - nestydí se nosit na akce oddílový kroj
  - vede si skautský zápisník, cancák
  - ovládá historii skautingu, umí o ní hovořit
  - ovládá historii oddílu, umí o ní hovořit
  - sežene pro oddíl kvalitního nováčka
  - je skautským vzorem ostatním hochům
  - pomáhá mladším členům s plněním Stužek a jiných odborností
  - chová se jako dobrý skaut i mimo oddíl
  - je pravidelným přispěvatelem oddílového nebo jiného skautského časopisu
- Pro splnění Hnědého stupně je třeba potvrzení osmi libovolných bodů.

Modrá stužka KoŘ

- umí dobře plavat
  - ovládá jízdu na kánoji i raftu, zvládá základy pádlování a jízdy na řece
  - ovládá základy první pomoci a sebezáchrany na vodě
  - umí odhadnout rizika při sjíždění řeky
  - své vodácké zkušenosti umí předat dál
  - zúčastní se nejméně tří vodáckých výprav
  - ujede na těchto výpravách alespoň 40 km
  - přespí pod holým nebem (bivakuje)
  - umí číst kilometráž, rozumí jí a využije jí
  - dobrovolná jarní koupel v přírodě
  - ovládá záchranu převrácené lodě
  - umí si zabalit do barelu
- Pro splnění Modré stužky je třeba potvrzení devíti libovolných bodů.

Tak, co říkáte, že se to dá zvládnout! A my starší vám rádi pomůžeme! Již dnes si můžete sami vytisknout příručku Stužek!

Hříbkoviny

aneb přece byste se nezlobili, vždyť voni si jen tak hrajou ...

Našemu redaktorovi se podařilo vypátrat, proč jsou někteří z nás zdánlivě tak nešťastní. Za všechno může jedna divná přihlouplá sociální síť. Když se totiž po ní kluci rozhlížejí, tak je štve, že jako jedni z mála ve svých 10-14 letech nemají ve svém profilu, že *Jsou ve vztahu*. No a to je tak deprimuje, že loudí u spolužaček, aby si to tam mohli napsat a být IN. Naše rada je jasná, vytvořte si nějaký prázdný profil neexistující prima baby s fotkou ulovenou na netu a dejte se do vztahu s ní. Budete IN, budete v pohodě a nikdo vás navíc nebude otravovat se svejma náladama ☺

Pampelišák prý pořád všechny provokuje. Ale my jsme zjistili, že to není pravda, že naopak všichni provokují ho, a von se jen brání ☺ Navíc ho doma provokuje ségra a teď i nověj brácha, prostě to má těžký, tak ho nechte, je to prima kluk! Když ho pak chceme zavřít od barelu, tak je takovej krásně hodnej ... Jo a stejně nejvíc provokuje Vydrýsek, ale dycky to hodí na toho nejmladšího! ☺

Gratulujeme dodatečně Rackovi k 18náctinám! Chtěli jsme zde zveřejnit naši reportáž z třídní oslavy, ale Racek jinak nedal, že nám zaplatí ranec zmrzliny, když to nezveřejníme, tak jsme neodolali. Dan z toho ochraptěl na 14 dní, ale byla to dobrá zmrzlina!

Víte proč chodí Pejsek pozdě na družinovy? No fakt! Jasně, je to potvrzený, viděli je spolu. Teda, to bych neřek, dyť je to ještě vlče, ne? Tichá voda břehy mele. Co to? To dementuju...☺ !

Hlasy strýce Bassy

Vystedivný, nechce se vám psát!
Ježku, máš nějak krátký vlasy ...
Lucky, co baby? Dobrý?
Vydrýsku, nechod' furt na tu Džetku!
Hejkale, co olympiáda, bude zlato?
Mikee, když jseš ten středověkej rytíř, tak mi tě někdy středověcky pěkně zmučíme!
Pampelišák mne prosím stále provokuje!
Mám tenhle oddíl rád!
Ori , jseš dobrej!
Prášku, seš taky dobrej!
Rossi, seš taky dobrej, škoda, že na nás teď nějak kašeš ☹ Tak zase přijď!
Freda, pěkně kreslíš, ale jestli pudeš na tu školu, tak tě zmučíme!
Pampelišák si nedá říct!
Stejně je nejlepší Smíšek!
James na to trochu prdí ...

Nebojte se vody sakra! Od jara jedém!
Tygr už je jen přilepený na počítač.
Pejsku, seš dobrej, ale štve mě, že furt chodíš pozdě na družinovy!
Už se těším na Poloniny!
Štěně, tebe to s náma nebaví, že?
Skejtáku, dobrá hra!
Padáčku, už se těším až na jaře zas přijdeš ve svetrech!
Ty stužky jsou dobrý ale těžký!
Já bych už vyjel na řeku, co vy?
Kdo bude chtít na Poloniny, potřebuje pas!
Ježku, neusínej furt v tom vlaku!
Náš oddíl je stejně nejlepší!
V Mohelnici určitě ☺
Vydrýsek pořád provokuje Pampelišáka!
Všichni maj pravdu, jen já někdy kecám!

POLONINY

Co jsou to poloniny? Horské louky nad hranicí listnatého lesa bez jehličnatého (a tady také klečového) stupně. Leží v Karpatech na trojmezí Slovenska, Polska a Ukrajiny. Ty, o které máme největší zájem se jmenují Bukovské hory a jsou v hledáčku naší letošní letní Expedice. Pokud tedy budete chtít jet. Národní park Poloniny v nejvýchodnějším výběžku Slovenska je zvláštním krajem kopců, pralesů, vysídlených vesnic i dřevěných pravoslavných kostelíků. Park se rozprostírá na 29 805 hektarech, přičemž za ochranné pásmo

je označeno 10 975 hektarů. Za nejvyšší vrchol je označen Kremenec, který se tyčí do výšky 1221 m.n.m. Tato hora vlastně leží na samých hranicích Slovenska, Polska a Ukrajiny. Místní flora nabízí zejména typické východokarpatské druhy rostlin. Některé druhy jsou endemické (tedy jsou na místě svého původního vzniku). Známy endemity jsou kupříkladu pryskyřník karpatský, hadí mord růžový, violka dácká, hvozdík shloučený nebo také pryšec Sojákův. V parku se nachází prakticky veškerá fauna žijící na území Slovenska, zde ji lze spatřit pohromadě. Z okolních krajín sem navíc pronikají noví živočichové, takže není výjimkou ani výskyt losů či zubrů.

Tento park je v porovnání s ostatními národními parky Slovenska nejméně navštěvovaným, čehož může být příčinou poměrně nepříznivá poloha parku. Na hřebenech, které jsou vzdáleny od průmyslových

center a navíc chráněny Laboreckou vrchovinou, je velmi čistý vzduch. A taky je tu největší tma ve střední Evropě. Tma totiž začíná být velmi ohroženým druhem. Světelné znečištění oblohy v mnoha místech nedovoluje slušný výhled na hvězdy. Poloniny byly vyhlášeny Parkem tmavé oblohy na sklonku roku 2010 a tak se po setmění asi můžeme těšit na opravdu skvostné výhledy po galaxiích.

Park vyniká oproti zbytku země největším a nejhodnějším výskytem lesní zvěře - třeba zubra, medvěda, vlky, losi nebo kočku divokou. Na vrchu Předního Hodošíku je další zajímavost, je zde totiž největší válečný hřbitov z první světové války.

Historie z druhé světové války tu je také dost přítomná, lze tu najít stromy se zabodnutými a zarostlými střepeňkami, spousta náhrobků či prostých křížů oznamuje hrdinství lidí, kteří tu padli v boji za svobodu.

Je tu nejvýchodnější obec Slovenska – Nová Sedlica, ve které žijí především Rusíni. Žijí tu tak trochu po staru, jako by se tu trochu čas zastavil. Nejsou nijak zatrpklí, jen trochu smutní. „Keby aspoň tých turistov viac chodilo,“ povzdychnou si.

Tak my bychom jim jejich přání mohli splnit, co říkáte? Pokud chcete na Expedici, začněte plnit Sužky a snažte se. Ne, nemusíte je mít všechny, stačí, když budete mít víc než druží ☺
Pak se na přelomu června a července vydáme do toho světa tam nahoře na východě. Těšte se, je na co. Fakt ...

Ivančena

symbol nezdolnosti skautingu

Na jaře roku 1945 byla celá naše země v květu. Všude kolem všechno vonělo, ptáci zpívali a lidé se radovali. Konečně mír, konečně svoboda. Všechny nešvary války byly pryč. Avšak v duších spousty přeživších se zrcadlila neskutečná bolest. Žal nad smrtí jejich blízkých, který nikdy nepřebolí.

Když gestapáci 24. a 27. dubna téhož roku vykonali svůj poslední zločin na starém židovském hřbitově v Polském Těšíně, kde bylo popraveno více než

100 českých a polských vlastenců, kulkou z pistole neukončili jenom život 18 členům OSJ (Odboje slezských junáků), ale zároveň udělali díru do srdce daleko většímu počtu jejich příbuzných, rodičů, sourozenců, manželek a přátel. Ti už je nikdy neuvidí a nikdy neuslyší jejich hlas a smích. Jejich drahé jim nevrátí ani slavnostní tryzna, která se 24. června konala v Ostravě, ani vysoká státní i skautská vyznamenání. Pro veřejnost se začala z celého případu stávat historie.

Přátelé ale nikdy nezapomínají, a proto 6. října 1946 vystoupilo pět členů nového 30. ostravského oddílu, pět spoluodbojářů, na odnož Lysé hory. Tomuto místu se pravděpodobně po svém majiteli říkalo Ivančena.

Vztyčili tam prostý kříž a vytvořili mohylu z kamenů na paměť statečnosti svých blízkých kamarádů. V prázdné láhvi pak umístili vzkaz, aby každý, kdo půjde kolem, přinesl k uctění památky mrtvých další kámen.

V roce 1948 se naděje na svobodný život opět rozplynula. K moci se dostal komunistický režim a ten začlenil skauting do svého Svazu mládeže a následně ukončil jeho činnost. Druhá likvidace našeho skautingu byla dokončena (tu první měli na svědomí fašisté v roce 1940). Spousta oddílů ukončila své působení nebo přešla do ilegality.

Ivančena, navzdory nepříznivé politické situaci, rostla. Byla tichým svědkem skautské nezdolnosti. Kámen po kameni vznikl tak v horách ukrytý protest proti nesvobodě. Tajemný velikán, pevně ukotvený uprostřed divočiny, který klidně vyčkával na lepší časy. Čím víc si režim nepřál, aby zprávy o ní byly v povědomí lidí, tím víc se o ní šušovalo a začínala být zahalována rouškou mystifikací.

Jaro 1968, že by se blýsklo na lepší časy? Za demokratizačního procesu „Pražského jara“ padly v naší společnosti poslední překážky k obnovení Junáka. Konečně mohli skauti oficiálně vystoupit. Tohoto roku probíhalo rovněž první velké shromáždění skautů a trampů na Ivančeně. Přes tisíc účastníků si nenechalo ujít šanci konečně svobodně a bez obav uctít památku padlých hrdinů. Ivančena se dostala do povědomí lidí. Tradici společných výstupů se již potom nikdy nepodařilo zničit.

Už srpen roku 1968, kdy do naší země vpadla vojska zemí Varšavské smlouvy, signalizoval další zkázu českého skautingu

a návrat dění do původních, nesvobodných kolejí. Pokrok je pryč. Obavy se naplnily, a tak byly roku 1970 všechny skautské organizace definitivně a už potřetí zrušeny.

I když policie (tehdejší Veřejná a Státní bezpečnost – VB a StB) usilovala o zrušení dubnových výstupů a likvidaci mohyly, neměla šanci proti takové mase lidí nic dělat. Co se dá taky vytknout turistům, kteří ve svých batozích vláčejí do hor kameny? Proto se příslušníci Veřejné bezpečnosti alespoň snažili znepríjemnit výstup kontrolami. Ivančena, svědkyně smutné doby, se však dále majestátně tyčila nad obzorem jako maják v rozbouřeném moři. Na jejím vzniku se podílely tisíce lidí, kteří tak vytvořili památník za svobodu. Jejich sny se měly

brzo naplnit.

Sametová revoluce v roce 1989 konečně smetla komunistický režim a otevřela tak cestu demokracii. Skauting byl zase po dlouhé době obnoven. Výstupy se konečně zase mohly konat ve svobodném duchu. Přestože mohyla přečkala nečekané dramatické chvíle, včetně ničení vandalů, stavěná bez plánu začínala být velmi nestabilní. Proto v roce 1995 byla posunuta o pár metrů níž a její základ byl zpevněn. A od té doby se už mnoho nezměnilo. Jen se stále více rozrůstá. Snad i ty se letos přidáš a vyneseš k ní kámen z tvého bydliště! -havis-

Barevné fotografie jsou z naší zatím poslední návštěvy Ivančeny v roce 2005. Letos na ni vystoupíme v rámci svazové akce třetí týden v dubnu. Věřím, že budeme v početnějším zastoupení a že nám společně bude prima. A možná si k výstupu přidáme i Lysou horu. Jen jsem zvědav, zda letos vyrobíme a vyneseeme vlastní kámen?

Reportáže z oddílu ... Reportáže z oddílu ... Reportáže z oddílu

Voda

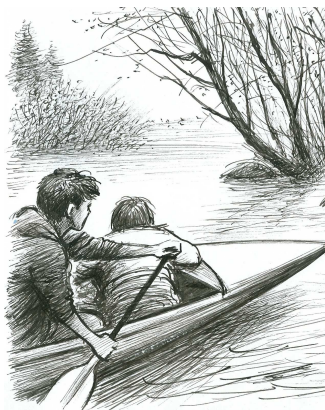
Živel, bez kterého přežijeme jen pár hodin a pro vodní skauty něco, bez čeho se neobejdeme. Sníh. Krásná bílá nadílka, na kterou se těšíme v létě, a v zimě na ní vytáhnem lyže, sánky a hrabla a jedem si užívat. Letos bylo tolik sněhu, kolik Praha nezažila desítky let a přesto v Litoměřicích po něm nebylo ani vidu ani slechu. Byli jsme smutní, nebrali jsme v potaz, kolik starostí nám nedopadlo do města. A po krásných Vánocích přišlo teplé období. V lednu pěkné dny plné sluníčka. Sníh začal tát a vody přibývalo. Na horách vznikaly řeky a v řekách se začaly ztrácet první křoviny a mosty. I na Labi bylo vidět, jak den ode dne stoupá hladina. Postupně zmizelo Lodní náměstí a já začal mít strach.

Proč? Vždyť bydlíme tak daleko od vody. Jenomže dole na ostrově máme loděnici a naše pramice. Začalo mi být ouvej. V sobotu jsme vyrazili do Blížáků a klíče od lodí byly v Praze. Přijedou v neděli. Jen jsme se s kamarádem byli dole podívat a voda již zalévala trávník. Klíče zítra přijedou, vydržíme.

Přespali jsme v Ztracence a vrátili se s klíčkama. Na cestě na ostrov stáli strážníci a nepouštěli lidi, co se šli jen podívat. Nás pustili, i když to bylo marné. Na silnici už skoro zmizely odpadkové koše.

Tam neprojedem. Smutně jsme na sebe koukali, nezbyvalo než čekat.

A jak to dopadlo? Voda opadla a my mohli dovnitř suchou nohou. Zápasili jsme s klíčkama v zámku, otevřeli dveře do

tmy. Lodě byly přídí nahoru. Voda se jich ani nedotkla. Inu, máme štěstí. Už víme, že máme loděnici na kopečku

-Čmelák-

Vzhůru na rozhlednu

Na přelomu ledna a února jsme vyrazili na další výpravu, tentokrát jsme se po letech vrátili na Šumpersko a rozhlednu Na háji. Jelo nás nebývale málo, asi 12, brášky odradila zima a sníh. Dá se říct, že to byla taková výprava Medvědů. Velkou radost jsme měli v Zábřehu, kde se k nám přidali i Trajda s Večerdou.

Bylo dost mlhavo, ale v Šumperku na nás vykouklo sluníčko s modrou oblohou. Dali jsme zde pár kešíků a vyrazili vzhůru. Cestou jsme se různě shazovali do sněhu, kecali a tak. Začalo být opravdu krásně, sníh se třpytil, sluníčko svítilo, modrá obloha usmívala, prostě paráda. Jen kdyby nebyla taková zima, žejo.

Potkali jsme zde i v oddíle známe Opičí stromy, kde jsme poprvé hráli jednu populární hru. Dnes jsme ale kolem nich profrčeli dál, protože jsme měli skluz. Konečně jsme se dostali do lesa a začali stoupat. Rychlost naší chůze se snížila, docela to klouzalo a hlavně to nebyla žádná rovina. Někteří z vlčat už toho měli v půlce kopce dost, tak uvítali, že jsme se usadili v sedle pod rozhlednou a nahoru šli jen zájemci bez batohů. Stejně v zimě nebude rozhledna otevřená ...

Byla otevřená, pán nám tam říkal, že v takovém počasí by to byl hřích, neotevřít. Dokonce nám i otevřel nahoře okna, abychom mohli fotit bez překážky. Výhledy byly fakt epesní. Ti, kteří sem nedošli, měli čeho litovat.

Cesta dolů se trošku zvrhla, neboť moc brzdit ve sněhu nešlo, tak to bylo něco podobného jako lyžování v muldách ☺

Ale jinak super, jen Pampelišák furt padal.

Na vlak jsme to stihli tak akorát, kolem vlaku se pomalu stmívalo a dojeli domů unavení ale spokojení. Díky všem, co byli, bylo fajn!

Tajemství dobrých kamarádů

Bylo to skoro na konci prázdnin. Dostali jsme do rukou záhadnou mapu a moc nás zaujala. Byla moc hezky kreslená a hlavně slibovala prima dobrodružství. A tak se Medvědi vydali po stopách Dobrých kamarádů. Věděli jsme, že stejnou cestou jako my, se před třiceti lety vydala jiná skupina kluků a že poklad tam někde ve skalách nad jednou zapomenutou vlakovou zastávkou ještě stále čeká na další objevitele. Budeme to my!?

Šli jsme podle starých značek na skalách i stromech, hledali jsme indicie v polorozpadlém srubu a pak málem zabloudili v hlubokých lesích. Jen stěží jsme hledali další cestu, protože jsme přehlédli jednu značku a několik kilometrů šli špatně. S batohy na zádech jsme toho měli brzo dost, ale věděli jsme, že Tajemství dobrých kamarádů prostě musíme najít. Konečně jsme našli další část zprávy v bývalém dole a vyrytou na starém seníku. Kluci už byli unavení, tak jsme si uvařili večeři a pak zalehli do spacáků. Dlouho jsme si pak do noci tiše povídali o projité cestě a o tom, co nás ještě čeká. Moc nás to bavilo.

Ráno jsme uklidili tábořiště a zjistili, že ne

všem Medvědům se chce pokračovat. Byli unavení ze včerejšího putování, nabídli se, že budou hlídat batohy a zároveň dojdou doplnit zásoby do vesnice, a my zatím bez těžkých zad budeme pátrat po dalších indicích. Zdálo se, že to je dobrý nápad.

Ještě v noci jsme rozluštili, kudy se máme vydat dál. Čekala nás Pavoučí jeskyně. Našli jsme ji docela dobře, ale dovnitř se nám moc nechtělo, protože zde bylo fakt dost pavouků. Nakonec indicii k další cestě našel nejmladší z nás, Pejsek. Ale rozbil si přitom koleno, ještě že máme s sebou každý malou lékárničku. Tak jsme brášku ošetřili a přes Lesní rybníček a Polní kovárnu došli k nejvyššímu bodu naší cesty, ke Strážnému vrchu. Zde na nejvyšším dubu byla umístěna poslední nápověda, vyšplhal jsem pro ni, konečně jsme vyluštili podivné trojčárkové písmo a mohli se vydat k cíli. Ale to místo bylo moc pěkné, nádherné výhledy do kraje, kluci si chtěli taky vyšplhat na přírodní rozhlednu, tak jsme poseděli a koukali na vesničky pod námi, kde možná i dnes žijí potomci Dobrých kamarádů. Telefonem se ozval i zbytek družiny, vrátili se z nákupu a hlásili, že je vše v pořádku.

Po rozlehlých loukách mezi lesy jsme se blížili k pásu skal. Tam někde je ukrytá Orlí jeskyně s pokladem. Hledali jsme ji už jen pár desítek minut, protáhli jsme se úzkou stezkou mezi křovím a skálou a najednou se před námi černal vchod do jeskyně se znakem Dobrých kamarádů!

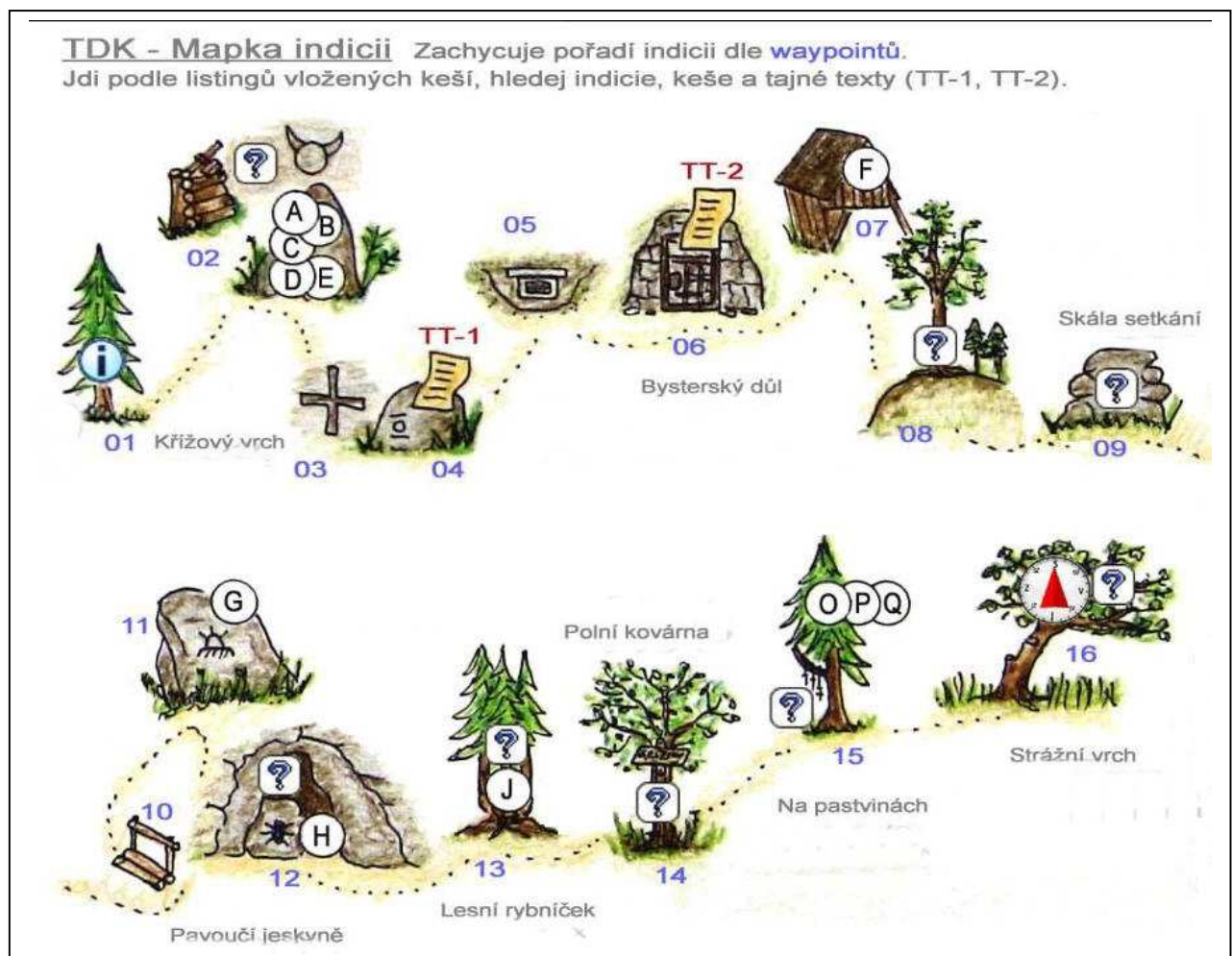

S bušícím srdcem jsme vstoupili a ... našli. Krásná černá truhlice kryla kroniku a vlajku kluků, kteří si zde kdysi založili klub, ale vyhnala je z domova válka a zabrání Sudet. Kluci už dávno nejsou kluky, jsou to dědové, kteří zde nechali kousek ze sebe a svého dětství. Pro nás všechny, co šli a půjdou podle jejich nápověd, zde zůstala možnost nádherného putování, kterou na jejich památku udržuje jeden z nich. Uložili jsme vše zpět do bedny, zapsali své zážitky a díky do

přiložené kroniky a opustili jsme Orlí jeskyni. Sbíhali jsme dolů k ostatním a těšili se, jak jim budeme o všem vyprávět.

Mrzelo nás jedině, že naše putování končí. Jenže Dan najednou vytáhl jednu knížku a ukázal další směr. O kus dál na severu nás čekala Soví jeskyně. Nahodili jsme batohy a vydali se k ní.

Na naší cestě při letním putování jsme za 9 dní ušli přes 120 km a navštívili nádherné a zapomenuté kouty naší země. Prožili jsme spousty dalších dobrodružství a budeme na ně dlouho vzpomínat. A moc se nám líbí, že Tajemství dobrých kamarádů stále čeká na další kluky a holky, kteří půjdou stejnou cestou jako my. Přejeme jim na cestě hodně štěstí!

Strašidla z poslední stránky

Cantervillské strašidlo

V Anglii koncem 19.století americký velvyslanec kupuje zámek Cantervill i se strašidlem. Ale americký velvyslanec na strašidla nevěří, tak krvavou skvrnu začne čistit skvělým

cídidlem, ona se ale objevuje každý den znovu a znovu, jinou barvou, což je předmětem sázek. Když velvyslanec v noci potká strašidlo s chrastícími řetězy, doporučí mu prostředek proti rzi a i jiné úklady strašidla jsou překáženy. Obzvláště dvojčata, nejmladší členové velvyslancovi rodiny a pěkně zlobivý kluci, nenechají strašidlo na pokoji, jednou dostane zásah polštářem, podruhé zakopne o natažený provázek, atd. A na strašný řev dá strašidlu paní domu nějaké kapky na žaludek. Toto vše chápe strašidlo jako obrovskou urážku své osoby a postupně raději přestane strašit, resp. straší v papučích, aby nadělalo co nejmenší hluk a schovává se, aby jej nikdo neviděl. Když mladá dcera velvyslance potká zarmoucené a smutné strašidlo, je jí ho tak líto, že se s ním dá do řeči, zjistí jeho prokletí a spasí ho. Vše se v dobré obrátí, máme tu příklad, pokud potkáte strašidlo, poraďte mu, případně se optejte, co ho trápí.

Skřítkové rostlin

Praví se, že podle toho jak se chováte k okolnímu světu, tak se on chová k nám. Je velké množství lidí, kteří mají tendenci si povídat se svým okolím. Hlavně s přírodou, rostlinami. Kolik zahradnic a zahradníků si povídá s ředkvičkami či rybižem, kolik něžně hladí mladé stromky merunek a jabloní. A velké dospělé stromy? Ty přece chodíme objímat, abychom získali jejich životní sílu.

Skřítkologie ovšem praví, že to ve skutečnosti oslovujeme a mluvíme se skřítky těch rostlin a stromů. Pokud s nimi hovoříme laskavě, s láskou a chválíme je, tak na to skřítky reagují nadšeně a snaží se rostlince i nám prospět o to víc.

Mnoho lidí potvrzuje, že pokud třeba na hynoucí kytičku v květináči začali mluvit, konejšivě ji povzbuzovat k růstu a něžně hladit lístky, podařilo se ji zachránit. Nikde se mi ale nepodařilo vypátrat, zda tyto duchové rostlin umírají současně se svěřenou rostlinkou, nebo přecházejí k jiné, či snad mají na starosti rostlin více, ale to asi není vůbec podstatné.

Pokud chcete přispět svým strašidlem, máte možnost tak učinit do 10.3.2011!

POVÍDÁLEK - časopis nejen pro Kluky od Rysí řeky

Kluci od Rysí řeky Mohelnice, Litoměřice a Mor. Třebová

email: povydalek@seznam.cz
<http://korr.info>

Tento časopis nelze předplatit žádnými penězi
Všechna práva vyhrazena!

